

- 3) Czy zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami wspólnotowymi jednostka, której prawa zostały naruszone z powodu niewdrożenia przez dyrektywy 72/166/EWG, może domagać się odszkodowania od państwa z powodu jego beczynności?
- 4) W razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy na państwie węgierskim ciąży obowiązek naprawienia zaistniałej szkody — bądź powodom, bądź poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych spowodowanych przez powodów?

Konkretnie dyrektywa zawiera następujący przepis: „Państwa członkowskie podejmą konieczne środki dla zapewnienia, aby wszystkie polisy obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (...) obejmowały ochroną za tę samą składkę całe terytorium Wspólnoty (w odniesieniu do zaistniałych szkód)”.

- 5) Czy możliwe jest dochodzenie odpowiedzialności państwa w sytuacji, gdy szkoda wynika z wadliwego ustawodawstwa?
- 6) Czy 190/2004 (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításról (dekret rządowy nr 190/2004 (VI.8) z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zwany dalej „dekretem rządowym nr 190/2004”), obowiązujący do dnia 1 stycznia 2010 r., jest zgodny z przepisami dyrektywy 72/166/EWG, czy też Węgry uchybiły zobowiązaniu do transponowania obowiązków ciężących na nich na mocy tej dyrektywy do prawa węgierskiego

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-438/11)

(2011/C 347/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgerichts Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Pytanie prejudycjalne

Czy w okolicznościach takich jak w sporze przed sądem krajowym, w których władze państwa trzeciego nie mogą już sprawdzić, czy wystawione przez nie świadectwo oparte jest na prawidłowym przedstawieniu faktów, należy osobie odpowiedzialnej za uiszczenie opłat celnych odmówić możliwości powołania się na ochronę uzasadnionych oczekiwań zgodnie z art. 220 ust. 2 lit. b) akapit drugi i trzeci kodeksu celnego (¹), jeśli okoliczności, z których wynika niemożność weryfikacji treści świadectwa pochodzenia, leżą w zakresie odpowiedzialności eksportera, czy też przejście ciężaru dowodu w ramach art. 220 ust. 2 lit. b) akapit trzeci in initio kodeksu celnego z organów celnych na osobę odpowiedzialną za uiszczenie opłat celnych wymaga jedynie albo tym bardziej wymaga, aby ta niemożność weryfikacji miała źródło poza zakresem odpowiedzialności organów celnych kraju wywozu lub była wynikiem niedbalstwa, które można przypisać wyłącznie eksporterowi?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, s. 17).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-199/08 Ziegler przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 sierpnia 2011 r. przez Ziegler S.A.

(Sprawa C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ziegler S.A. (przedstawiciele: adwokaci J.F. Bellis, M. Favart, A. Bailleux)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-199/08 Ziegler przeciwko Komisji oraz orzeczenie w przedmiocie sporu, którego wyrok ten dotyczy;
- uznanie żądań podniesionych w pierwszej instancji oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych), a także — tytułem żądania ewentualnego — uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą, a w tytułem dalszego żądania — obniżenie wspomnianej grzywny;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd wielokrotnie naruszył prawo w zakresie w jakim orzekł w zaskarżonym wyroku, że Komisja mogła uznać zgodnie z prawem, stosując wytyczne dotyczące pojęcia wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi, że naruszenie zarzucane skarżącej mogło wpływać w sposób odczuwalny na handel pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 101 § 1 TFUE.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył przepisy prawa Unii, a w szczególności postanowienia art. 296 TFUE, podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego oraz ogólne zasady prawa — równości i niedyskryminacji, w zakresie w jakim orzekł, że Komisja nie uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia decyzji, opierając się wyłącznie na „bardzo poważnym” charakterze naruszenia dla ustalenia odsetka sprzedaży pozostającego w związku z naruszeniem, w celu obliczenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾.

W ramach zarzutu trzeciego, spółka Ziegler podnosi, że zaskarżony wyrok jest obciążony brakiem uzasadnienia, ponieważ nie ustosunkowuje się do zarzutu dotyczącego braku obiektywności i bezstronności po stornie Komisji oraz narusza podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego i dobrej administracji, oddalając ten zarzut.

W ramach zarzutu czwartego, wnosząca odwołanie twierdzi wreszcie, że zaskarżony wyrok jest naruszeniem przepisów prawa Unii, a w szczególności ogólnej zasady równości i niedyskryminacji, ponieważ Sąd uznając, iż Komisja nie dokonała prawidłowej analizy sytuacji finansowej wnoszącej odwołanie, nie podał w wątpliwość okoliczności, że Komisja nie rozważyła nawet możliwości umożliwienia wnoszącej odwołanie skorzystania z obniżenia grzywny na podstawie pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, podczas gdy jednocześnie przyznała innemu przedsiębiorstwu ukaranemu za popełnienie tego samego naruszenia, obniżenie grzywny na podstawie wyżej wymienionej klauzuli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-204/08 i T-212/08, Team Relocations NV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 30 sierpnia 2011 r. przez Team Relocations NV i in.

(Sprawa C-444/11 P)

(2011/C 347/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-204/08 i T-212/08,
- w przypadku gdyby Trybunał postanowił zastosować art. 61 ust. 1 zdanie drugie statutu Trybunału,
 - stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w zakresie, w jakim stanowi on, że wnoszące odwołanie naruszyły art. 81 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia EOG w okresie od stycznia 1997 r. do września 2003 r.;
 - stwierdzenie nieważności art. 2 wspomnianej decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na wnoszące odwołanie grzywnę w wysokości 3,49 mln EUR;
 - tytułem żądania ewentualnego znaczne obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie we wspomnianej decyzji;
 - tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 wspomnianej decyzji, w zakresie w jakim uznaje on Amertranseuro International Holdings Ltd za odpowiedzialną solidarnie za zapłatę grzywny w wysokości 1 300 000 EUR;
 - tytułem dalszego żądania ewentualnego, nakazanie Komisji ujawnienie czynników, które wzięła pod uwagę w celu przyznania Interdean NV 70 % obniżenia grzywny, która została jej wymierzona a w konsekwencji umożliwienie Team Relocations pisemne wyjaśnienie, dlaczego powody te mają również zastosowanie do jej sytuacji,

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.